

ČERVENEC 2018

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE**

Milí bratři a sestry,

měsíc červen je za námi. Měsíc, který byl zčásti prožit přípravami na diecézní pouť a poté samotnou poutí, která se s pomocí Boží a s přispěním členů naší farní rodiny, zdá se, vydařila. Zároveň to byl měsíc, kdy jsme se mohli více soustředit na milosti, které nám Pán dává, skrze své Nejsvětější Srdce a Nepsokvrněné Srdce Panny Marie.

Nový měsíc, červenec je především ve znamení našich věrozvěstů Cyrila a Metoděje, nositelů víry pro naši zemi. Dále pomysleme i na sv. Benedikta, který se stal zakladatelem

západního řeholního hnutí, benediktinů, jejichž kláštery byly a zčásti ještě jsou rozestry po celé Evropě. A dále... Pannu Marii Karmelskou, Matku všech příznivců Karmelitánského řádu.

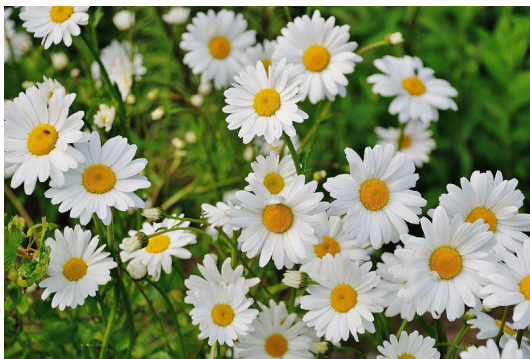
V neposlední řadě však je červenec také ve znamení prázdnin. Především k radosti všech dětí školou povinných. Pro rodiče už je to radost a tak trochu i starost, ale všichni společně nesmíme zapomenout na jednu skutečnost a tím je vědomí toho, že od našeho dobrého

Pána a Boha prázdniny nejsou, tak jak se to občas veřícím ve shonu prázdnin a dovolených může stát. Vyprošovat si Boží ochranu, vedení a skrze modlitbu s Ním udržovat i nadále vztah, je více než potřebné.

Aby nám to všem šlo, dovolil jsem si vybrat text, který nás bratry kapucíny ve-

lice oslovil. Je to úryvek z listu biskupa Ondřeje Hyacintha Longhina, kapucína, který byl blahorečen v r. 2002 papežem Janem Pavlem II.. Pojednává o lásce a úsilí o svatost, po které snad každý normální veřící touží, alespoň ve skrytu duše:

„Všichni jsme povinni dosáhnout křesťanské i řeholní svatosti. Díky své hlouposti a apatii jsme schopni věřit tomu, že nejsme schopni svatosti dosáhnout, neboť si ji představujeme jako extázi, jako kdybychom museli být obdarováni vytrženými, viděními, proctvími nebo zázraky. Představujeme si ji ukřžovanou, jako kdyby bylo nutné dělat velké posty, sebezápory, kajicnosti s bičováním se do krve, v žínici atd. To je klam. Svatost spočívá v těch nejjednodušších věcech, které jsou dostupné všem.

Neříká se přece nikomu: bičujte se, postěte se, upadejte do vytržení..., ne, to po nás nikdo nežádá. Je jen řečeno: Milujte Boha celým svým srdcem, celou duší a ze všech sil; milujte svého bližního jako sami sebe. A právě v tom je obsažena veškerá dokonalost křesťanského života a skutečná svatost. Kdo na světě by mohl říct, že nemůže milovat Pána? Kdo by mu nemohl vyhovět tím, že koná jeho vůli, kterou nám dal najevo v příkázáních Desatera a v příkazech církve a našich legitimních představených? Kdo by mohl říci: Nejsem schopen vyhnout se dobro-

volným lehkým hříchům, proviněním se proti lásce, proti pokoře, proti poslušnosti? Svatý Tomáš odpověděl jedné sestře, která se ho ptala, jak by se mohla stát svatou: „Stačí chtít! Pochopila jsi to, má drahá Marie? Chceš-li se stát svatou, brzy se jí staneš. Milost ti chybět nebude a s milostí jsme všemohoucí.“

Myslím, že to jsou slova povzbudivá, jenom jde o to se tímto listem nechat inspirovat a jednoduše... CHTÍT. Tak ať se nám to všem s Pomocí Boží daří... i o prázdninách.

br. Jan

DENÍK POUTNÍKA DO SVATÉ ZEMĚ OD PONDĚLÍ 9. DO ÚTERÝ 17. DUBNA 2018

Neděle 15. dubna 2018 - 6. den ve Svaté zemi

Budiček je dnes již v 5 hodin. Balíme si věci. V 5.50 máme nakládat kufrы do autobusu. V 6.00 nám ale průvodce oznamuje, že autobus přijede až za hodinu. Máme tedy dost času na tradičně výtečnou snídani, kterou si ještě fotíme pro bohatost a pestrobarevnost nabízených jídel. V hale si pak krátíme čas převažováním kufrů na hotelové vaze. Do letadla mají mít maximálně 15 kg. Nějak nám ztěžkla. To bude asi tím, že nám průvodce včera poradil, abychom si jídlo a pití na další cestu a pobyt v Izraeli nakoupili zde v Betlémě na autonomním palestinském území, kde je levněji než potom jinde v Izraeli. A ještě jednu zajímavou věc k Betlému jsme se od něj dozvěděli: Betlém, hebrejsky Bejt Lechem, znamená doslova „dům chleba“. V biblických dobách zde poutníci jdoucí z Jeruzaléma nakupovali zásoby chleba na další cestu. Potvrzují to i archeologické vykopávky, při nichž se v Betlémě objevilo neobvykle velké množství pecí na pečení chleba.

V 7.00 je tu konečně náš autobus a my vyrážíme na sever, směr Galilea. Naposledy projíždíme naši známou betlémskou trasou od hotelu Sancta Maria k strážnímu

stanovišti u brány v betonové zdi. Za ní se nám ukazuje každodenní obrázek skutečného života v této části Izraele: palestinskí nádeníci, kteří mají o kus vedle svoji bránu, kde jsou kontrolováni, a kteří nyní lemují okraje silnice a míří směrem k Jeruzalému, aby se nechali najmout na stavbu domů či jiné práce za denní mzdu, která jim bude večer vyplacena a se kterou se stejnou cestou vrátí zpět domů do Betléma. Snad ti, kteří je najímají, nezapomenou na slova Hospodina, svého Boha: *Nebudeš utiskovat nádeníka, zchudlého a potřebného ze svých bratří ani ze svých hostí, kteří žijí v tvé zemi v tvých branách. Dáš mu jeho mzdu ještě téhož dne, než nad ním zapadne slunce, neboť je*

zchudlý a svým životem na ní závisí, aby nevolal proti tobě k Hospodinu a aby na tobě nebyl hřích. (Dt 24, 14-15)

Naše cesta pokračuje přes Jeruzalém, kde jsme ani ne za 10 minut. Projíždíme jeho moderní částí a směřujeme dále na severozápad ke Středozemnímu moři. Dálnici lemují sady mandarinkovníků, olivovníků, banánovníků i vinné révy, zakryté jakýmsi obrovskými „fóliovníky“ z netkané bílé látky. Všude kolem cesty kvetou oleandry, rododendrony a azalky. Projíždíme nedaleko veliké tepelné elektrárny Orot Rabin, do které, podle slov průvodce, dopravují lodě uhlí až z Polska.

Ve tři čtvrtě na deset sjíždí náš autobus na parkoviště u pláže Aquaduct Beach, po které se táhne úchvatný římský akvadukt, který kdysi přiváděl vodu z pramenů na úpatí Karmelu do města Caesarea. Toto starověké město nechal obrovským množstvím otroků,

kteří měl k dispozici, vybudovat židovský král Herodes Veliký jako moderní přístavní město v té době s největším a nejkrásnějším přístavem na světě. Nechybělo v něm divadlo, amfiteátr, hipodrom, římské lázně ani pohanský chrám, který nechal Herodes Veliký zasvětit římskému císaři Augustovi, aby se mu zalíbil. Je to ten stejný Herodes, který nechal přestavět a nádherně vyzdobit Hospodinův chrám v Jeruzalémě, aby se zase zalíbil židům, a který vydal později rozkaz k povraždění betlémských neviňátek. Proto je znám i jako Herodes I. Ukrutný. Sám Herodes si v Caesarei pro sebe vybuřoval nádherný palác. Později zde sídlili římsí prokurátoři. Dnes je město zaniklé a vyjmenované stavby byly odkryté při rozsáhlých archeologických vykopávkách. Při nich byl

objeven i tzv. Pilátův kámen - kámen se jménem římského prokurátora Pontského Piláta, který odsud pravděpodobně správnostně dojížděl. Někteří z nás se při pláži s jemňoučkým pískem brouzdají vodou Středozemního moře, někdo jde kus dále podél aquaduktu. Mně se podařilo vylézt na jednom místě po písečné duně až na něj nahoru. Je krásně vidět koryto dnes již zasypané navátým pískem, kterým však před dvěma tisíci lety proudila pramenitá voda.

Pokračujeme dálnicí na dohled od moře. Souběžně s ní vede i železniční

trať. Kolem 11 hodin dopoledne náš autobus přiváží ke karmelitánskému klášteru Stella Maris - Hvězda Mořská. Nahlédneme do františkánského kostela, kde právě probíhá bohoslužba. Nedaleko je krásná vyhlídka sv. Františka, kam vede zespodu i lanovka. 150 metrů

pod námi se rozkládá přístavní město Haifa. O dvacet kilometrů severněji na konci Haifského zálivu bychom našli starobylé město Akko, které hrálo významnou roli v době křížáckých bojů o Svatou zemi. My ale z hory Karmel sjíždíme naším autobusem dolů do Haify. Děláme s ním dvě kolečka po kruhového objezdu, abychom si alespoň přes okénka vyfotili krásné terasovité bahaistické zahrady, na jejichž vrcholu stojí chrám tohoto stejnojmenného novodobého náboženství.

Naše další cesta míří do Nazaretu, kam dojedeme ani ne za tři čtvrtě hodiny. Jakmile vystoupíme na malém náměstíčku s několika palmami, vzpomenu si na píseň *V Nazaretě pod palmami*, kterou jsem jako malý kluk zpíval se svojí babičkou, dědou a rodiči, když jsme se

v adventu scházeli spolu s dalšími ze čtvrti pod Papem k modlitbě růžence u paní Mařky Waldmannové, zbožné to ženy, která celý život pracovala v sušické sirkárně. Nazaret leží v kopcovitě krajině trochu připomínající Betlém. Kromě židovského obyvatelstva je tu na rozdíl od jiných izraelských měst velmi početně zastoupeno i palestinské obyvatelstvo, křesťané i muslimové. Průvodce nám vykládá, že v Ježíšově době to byl takový zapadákov v Dolní Galileji, spíše vesnice, kde žilo jen málo obyvatel. Právě proto se sem z Jeruzaléma a jeho okolí uchýlovali lidé, kteří chtěli být z očí tehdejší vládní moci. Možná proto se sem uchýlila i Mariína a Josefova rodina.

Naše první kroky vedou k bazilice Zvěstování. Je to monumentální moderní chrám ze 60. let dvacátého století, největší katolický kostel Středního východu. Procházíme ambity, ve kterých jsou vyobrazení Panny Marie z nejrůznějších zemí světa. Nakrátko vcházíme dovnitř kostela. Pak pokračujeme dál přes malé náměstíčko se sochou svatého Josefa, v jehož tváři je vidět těžkost rozhodnutí, o kterém píše evangelista Matouš: *Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. (Mt 1,18-19)* Nakonec docházíme k františkánskému kostelu sv. Josefa, který byl postaven v roce 1914 na zbytcích starého křížáckého kostela. Když se pak po zemětřesení v roce 1927 dělal průzkum základů kostela, objevila se soustava jeskyní, která sloužila k obývání. Zde tedy sv. Josef bydlel a zde měl svoji dílnu. Jak nám řekl náš průvodce, byla zde objevena i mikve - koupel(na), kterou si tu později vybudovali příbuzní Josefa a Marie, kteří zde bydleli ještě do 4. století.

Zatímco my jsme si vše v klidu prohlíželi, naši otcové se šli zeptat, zda by bylo možné mít tady mši svatou. Odpověď zněla ano, ale ve 14.00 má nahlášenou

mši svatou další skupina poutníků, a teď bylo kolem 13.30. Takovou nedělní mši svatou jsem ještě nezažil. Trvala přesně 25 minut! Až tohle budu doma vyprávět našim dětem, nabudou mi věřit. Hlavním celebrantem byl bratr kapucín Jan. Nezpívalo se ani nekázalo, přestože na bratru Janovi bylo vidět, jak rád by obojí. Ale jako řeholník ví, co je to řád, a víc času jsme zkrátka neměli. Přesto to byla mše svatá velice nádherná a důstojná. Přesně odpovídající místu, kde jsme ji tak neplánovaně slavili. Zde přece žil a pracoval svatý Josef, a ten se osvědčil ne jako muž mnoha slov, ale jako muž činu. Vždyť v evangeliích nenajdeme ani jedno jeho slovo, zato plno jeho skutků. Páté evangelium nám to zde opět připomnělo.

Vracíme se opět k chrámu Zvěstování a vcházíme dovnitř. Je opravdu ohromný, přesto zde vládne posvátné ticho. Je možné najít si klidné místo a v tichu rozjímat. Sestupujeme s manželkou do spodního patra, kde je zbytek domku nebo jeskyňky, kde bydlela Panna Maria a kde jí zvěstoval archanděl Gabriel, že bude

Matkou Božího Syna. Usedáme a v tichu o tom rozvažujeme ve svých srdcích. Přemýšlím o všem, co se tu před dvěma tisíci lety odehrálo. O tom, co víme z Písma, i o tom, co si můžeme jen domýšlet. O tom, jak Bůh o nás ví a řídí naše kroky, aniž to často víme. I o tom, co jsme dnes prožili tady v Nazaretě. Pro mne zde byla absolutně nejsilnějším zážitkem mše svatá na místě, kde nejen žil svatý Josef, ale kde s ním žila i celá Svatá rodina, jak nám to dále zaznamenal evangelista Matouš a Lukáš. Odjíždíme z Nazareta a v uších mi zní píseň, kterou jsem o tom ve svém dětství slýchal zpívat: *V Nazaretě pod palmami chaloupka se ukrývá. Nejšťastnější mezi všemi rodina tam přebývá. Přebývá tam Josef svatý s Ježíškem a s Marií. Uvime jim věnec zlatý z růžiček a lilií. ...* Nikdy bych si nepomyslel, že zde jednou budu.

Naše cesta pokračuje autobusem směrem ke Galilejskému jezeru do města Tiberias, kde máme být do pondělka ubytování. V nepříliš velké dálce vystupuje nad krajinou hora Tábor, připomínající naši horu Říp. Poslední dnešní zastávkou je ještě Kafr Kanna, která je ztotožňována s biblickou Kánou, kde Ježíš učinil svůj první zázrak proměny vody ve víno. Procházíme kolem kostela sv. Bartoloměje, apoštola Pána Ježíše zvaného též Nathanael, který pocházel právě odsud. Ulice lemovaná obchůdky, ze kterých na nás snad i česky volají neodbytní prodavači suvenýrů, vede stále mírně do kopce ke koste-

lu Proměnění vody ve víno zvanému též Svatební kostel. Pod ním jsou vykopávky původního domu svatebčanů v římském stylu. Byl to největší dům v tehdejší Káně. Zde máme obnovu manželských slibů, po které dostáváme od našeho slovenského průvodce P. Marka Hutára krásné pamětní listy. Jsme s manželkou rádi a vděční, že tu můžeme být spolu. Nahoře v kostele obnovuje své manželské sliby zase jiná skupina poutníků, dokonce i se závoji na hlavách žen a květinami. Před kostelem ještě pořizujeme „svatební foto“ a pak jdeme na doporučení průvodce nakoupit víno a jiné suvenýry do krámku naproti kostelu, protože syn majitelů obchůdku je katolickým knězem.

Po čtyřproudé silnici sjíždíme dolů ke Galilejskému jezeru, které se nám již v zatáčkách ukazuje. V pět hodin odpoledne vjíždíme do Tiberias. Toto město založil kolem roku 20 n. l. židovský král Herodes Antipas, syn Heroda Velikého, a nazval ho po římském císaři Tiberiovi. Byly zde objeveny horké prameny a vystavěny lázně. Město bylo plné přepychu a bohatství a Herodes Antipas z něj učinil sídlo své vlády v Galilei. I dnes je Tiberias velkým luxusním letoviskem u Galilejského jezera. Ubytování jsme v hotelu Eden. Na pokojích jsou ale upatlaná okna, zdi počmárané propiskou a v lampičkách silně zaprášené úsporky. Ze zdi na nás koukají hmoždinky po držáku na televizi, která tu ovšem není. Zato je tu klimatizace, kterou raději nezapínáme, a lednička, kterou hned vypínáme, protože silně vrčí. Na to, že hotel nese jméno Eden a že ho spravují Židé, nás to dost nemile překvapilo. Jídlo je tu však opět výtečné, i když jiné než v Betlémě, asi židovské.

Pondělí 16. dubna 2018 - 7. den ve Svaté zemi

Celý dnešní den budeme putovat po místech kolem Galilejského jezera, tohoto srdce celé Galileje. Jezero má více názvů: Tiberiádské jezero, Genezaretské jezero či Kineretské moře podle hebrejského „Kinner“, což znamená „harfa“,

kteřou svým tvarem připomíná. Je 13 km široké a 21 km dlouhé a jeho hloubka se pohybuje od deseti do padesáti metrů.

Od severu na jih jím protéká řeka Jordán, která končí v Mrtvém moři. Zajímavostí je, že hladina tohoto jezera s krásnou čistou vodou leží 212 m pod úrovní hladiny Středozemního moře.

Z Tiberias vyjíždíme v půl osmé. Prvním místem dnešního dne je Hora Blahoslavenství. Je to nevysoký kopec, z něhož je krásný výhled na jezero. Úžasně nádhernou kvetoucí zahradou procházíme kolem osmibokého kostela Blahoslavenství a pod jedním přístřeškem, který je k tomu postaven, slavíme mši svatou. Kolem nás profukuje jemný vánek. Zde Ježíš učil zástupy lidí pravidlům Božího království: *Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. (Mt 5,1)* My, stejně jako tenkrát jeho učedníci, sedíme na tomto zeleném návrší, vidíme pod sebou nádherné Galilejské jezero i v dálce bohaté město Tiberias a nasloucháme Ježíšovým slovům: *Tu otevřel ústa a učil je: „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.“ ... (Mt 5,2-12)* Na tomto místě jsme na vlastní oči viděli, jak je Galilea nádherně zelená a svěží a proč se sem Ježíš tak rád z Judska vracel.

Dalším místem je Kafarnaum, dříve významné město, kde Ježíš během svého veřejného působení bydlel. Dnes je již po mnoho století zaniklé. Všechny stavby z Ježíšových dob byly postaveny z oválných černých kamenů vulkanického původu, kterých je plno i na břehu jezera. Jen pozdější synagoga ze 4. století byla z bílého vápence. Procházíme areál archeologických vykopávek připomínajících někdejší velikost a slávu tohoto města. Uprostřed je moderní kostel sv. Petra, postavený v roce 1990, jakoby zavěšený nad vykopávkami domu, kde bydlel apoštol Petr a kde Ježíš uzdravil jeho tchyni. V evangeliích bychom našli mnoho dalších událostí spojených právě s tímto městem. Sám Ježíš však pro nevěru, které se mu

zde dostalo, musel tomuto městu říci: A ty, Kafarnaum, budeš snad vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě udály takové mocné skutky jako u vás, stála by podnes. (Mt 11,23)

Je jedenáct hodin dopoledne a sluníčko svítí a hřeje jako u nás uprostřed léta, přestože je teprve duben. Autobus nás během půl hodiny převezl z Kafarnaum do Tabghy. Je to místo ležící nedaleko břehu jezera. Jeho jméno znamená „sedm studní“ nebo „sedm pramenů“. Nachází se zde několik sirných zřidel, která byla již od starověku známa svými léčivými účinky. Pro nás poutníky je ale toto místo důležité tím, že zde Ježíš rozmnožil pět chlebů a dvě ryby a nasýtil jimi velký zástup lidí, z nichž jen mužů bylo pět tisíc. Tuto událost připomíná malá skála uprostřed baziliky Rozmnožení chlebů a ryb, na níž měl Ježíš ony chleby a ryby pokládat a která již v dobách prvních křesťanů sloužila jako oltář. Vedle ní je podlahová mozaika s vyobrazením koše s pěti chleby a dvěma rybami. Tato mozaika, jak jsme se sami přesvědčili, je v Izraeli oblíbeným motivem na nejrůznějších suvenýrech či tričkách.

Odsud pěšky scházíme k samému břehu Galilejského jezera, kde stojí kostelík Primátu sv. Petra. Uprostřed něho je větší skála zvaná Mensa Christi, kde Ježíš po svém zmrtvýchvstání čekal na své učedníky: *Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. ... Když začalo*

svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. ... Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. ... (J 21,1-14) Zde se také Ježíš třikrát ptal Petra, zda-li ho má rád, a potvrdil jeho prvenství určené ke službě církvi: Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“ ... (J 21,15-17) Náš průvodce nám řekl, že když zde byl v roce 1964 papež Pavel VI., přišel sem po schodech od jezera a neplánovaně dlouho se zde na této skále modlil a plakal nad hříchy všech papežů v historii církve. Ve veliké úctě k tomuto místu si tak jako někteří poutníci přede mnou zouvám sandály a poklekám k tiché modlitbě... Jezero je od kostelíku skutečně jen co by kamenem dohodil, a tak si jdeme osvěžit alespoň nohy do jeho příjemné vody. Na břehu je množství černých oválných kamenů, které jsme již viděli v Kafarnaum, a těsně u vody asi půl metru široká pláž tvořená na první pohled z hrubších zrněk písku. Teprve při vystupování z vody zjišťuji, že to

není písek, ale miliony nepatrných mušliček. Manželka mezitím sbírá ty větší na památku.

Autobus nás během patnácti minut popoveze ke kibbutzu Ginosar, kde Židé vybudovali moderní muzeum poté, co byla nedaleko odsud objevena rybářská loď z Ježíšových dob. Odtud také odploouvají výletní lodě na nedalekou projíždku po Galilejském jezeře. Nastupujeme na jednu z nich se jménem Shimon. Sotva odrazíme od břehu, kapitán přináší na příď lodi českou vlajku a Ervín má tu čest vytáhnout ji slavnostně vedle izraelské. Nevydržíme to a spontánně začneme zpívat naši hymnu. Než se nadějeme, pustí nám k ní i hudbu. Jsou zde zkrátka na turisty připraveni dokonale. Plavba po jezeře je krásná. P. Jenda čte další úryvek z Matoušova evangelia, který se zde odehrál: *A když nastal večer, byla loď daleko na moři a on jediný na zemi. Spatřil je zmožené veslováním, neboť vítr vál proti nim; tu k nim před svítáním kráčel po moři a chtěl jít dál kolem nich. Když ho uviděli kráčet po moři, vytkli v domnění, že je to přízrak; všichni ho totiž viděli a vyděsili se. On však na ně hned promluvil: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ Vstoupil k nim na loď a vítr se utišil. I byli celí ohromení úžasem. ... (Mk 6,47-53) Nad hladinou slyšitelně profukuje vítr a na druhé východní straně jezera vystupují úbočí Golanských výšin. I dnes tu hrozí bouře, které může jen Ježíš utišit. Míjíme loď, na které je spolu s izraelskou vlajkou vyvěšena i vlajka Jihoafrické republiky. Z její paluby k nám doléhá melodie písně Bárka. Uprosíme P. Jendu, aby se ujal zpěvu, a i my se ji pokusíme zazpívat. Při odchodu z lodi zpět po molu nám přelétá nad hlavou směrem ke Golanským výšinám formace izraelských stíhaček. Bratr kapucín Jan nás zasněženě uklidňuje, že nejde o bojovou akci, ale jen o cvičný let, jinak prý by měly křídla sklopená do šipu.*

Po krátké prohlídce v Muzeu objevené lodi pokračujeme naším autobusem k restauraci sv. Petra, kde jsme za necelou

půlhodinu. Čeká nás poněkud pozdní (je půl třetí odpoledne), ale jistě velmi chutný oběd. Ve velkokapacitní restauraci, kde to jde jako na drátku, každý z nás v ceně zájezdu dostane na stůl rybu sv. Petra (pilobřích ostnitý), saláty si volně nabíráme sami, k pití co si kdo sám objedná a potom zaplatí. Vše zakončí sladký zákusek a výtečná káva nalévaná před našimi zraky ze stylové mosazné konvice. Jednu poutnici během oběda obsluha při roznášení nápojů nechťíc polije. Vše ihned vyřeší omluvou s nabídnutím náhradního trička s logem restaurace Svatého Petra.

Ve tři čtvrtě na čtyři vyrazíme autobusem na poslední biblické místo dnešního putování, horu Tábor. Její vrchol ční pět set metrů nad okolní krajinou, my k němu můžeme přičíst ještě 212 metrů výšky či hloubky od hladiny Galilejského jezera, odkud jsme před hodinou vyjeli. Náš autobus nás ale až nahoru nevyveze. Tam vede pouze úzká silnička plná serpentín, na které mají právo jezdit jen taxíky provozované jednou místní muslimskou rodinou. Taxíky jsou veliké a vejde se nás tam dvanáct. Řidič se ptá, jaké jsme národnosti. Když řekneme, že Češi, zdraví nás veselým „Ahoj!“.

Nahoře je františkánský klášter se společenstvím, které se stará o závislé lidi. Mají zde i malé hospodářství a zahradu, o kterou pečují. Bratr Jan nám čte venku u pozůstatků bývalého kostela a kláštera úryvek z evangelia o proměnění Páně. Zvláště při tom pohvizduje vítr. Vstupujeme do impozantního kostela Proměnění Páně, který nechali jako mnoho dalších kostelů zde ve Svaté zemi postavit v první polovině dvacátého století františkáni. Jejich architektem, jak nám několikrát připomněl náš průvodce, byl Antonio Barluzzi, který si vysloužil přízvisko „architekt Svaté země“. Venku z vyhlídky shlížíme dolů do galilejské krajiny. Pole, sady a louky tvoří nádherný pestrobarevný obraz, jako by ho namaloval kubistický malíř.

Vracíme se zpátky do Tiberias. Při silnici vidíme sady banánovníků, kvetoucí

olivovníky i nádherně červeně kvetoucí manga. Co však budí můj největší údiv, jsou pole plná zralého obilí, z nichž některá jsou již sklizena. A to je teprve polovina dubna. Nyní už chápu, jak je možné, že židé mohou slavit 7 týdnů po Pesachu - Svátku nekvašených chlebů (Velikonocce) svátek Šavuot - Svátek týdnů (Letnice), kdy děkují za obdržení Tóry na Sinaji a za sklizeň. Autobus opět sjíždí dolů a my již vidíme alespoň v zákrutech cesty Galilejské jezero, které si asi každý z nás zamiloval stejně jako Galileu i celou Svatou zemi.

Po večeri budeme balit, protože o půlnoci odjíždíme autobusem na letiště v Tel Avivu, kde musíme být minimálně tři hodiny před odletem. Dnes nemá cenu chodit spát. Vyrazíme ještě s manželkou na procházku nočním městem, které se svažuje k jezeru. Z toho už ale není ve tmě nic vidět. Na pěší zóně vesele pobíhají ži-

dovské děti, dospělí vycházejí ze synagogy. Je vidět, že něco oslavují.

Úterý 17. dubna 2018

Je něco po půlnoci a my nastupujeme do autobusu. Ani ne za dvě hodiny jsme na Ben Gurionově letišti v Tel Avivu. Čeká nás dlouhé několikahodinové čekání ve frontě na odbavení. Pracovníkovi letištní ochrany musí každý z nás na monitoru počítače odpovědět na otázky (položené našťěstí v češtině), jak a s kým si balil zavazadla a zda neveze něco, co se nemá. Chápeme, že jde o

bezpečnost všech cestujících v letadle. Co ale nechápeme je, že většinu času, co stojíme ve frontě, kde si ani starší lidé nemohou nikam sednout, se nic neděje. Při cestě sem jsem se cesty letadlem obá-

val, teď už se docela těším, až si do něj konečně sednu. Náš let i cesta autobusem domů proběhnou dobře. Bohu díky za vše. Shalom Israel!

Vojtěch Šmíd

PODĚKOVÁNÍ ZA DIECÉZNÍ POUŤ

• • •

Milé kolegyně, milí kolegové, Mchtěla bych především velmi pochválit organizátory poutě. Z J. Hradce sice nepřijelo mnoho poutníků, pouze 25 lidí, většinou seniorů....

Zvolit vhodný termín pouti je vždy problémem, v červnu se koná mnoho aktivit jak ve školách pro děti, tak různých organizací a spolků, které ukončují svoji celoroční činnost nějakým výletem, soustředěním nebo vystoupením apod. Proto si myslím, že termín pouti v červnu není asi ideální a jde tedy u jednotlivců o otázku priorit. Ideální termín prostě neexistuje.

Co se programu pro děti týče, kterého jsem se zúčastnila, byl velmi pěkně pojat. Jednotlivá zastavení byla hezká, bylinky, lodičky, luštění písma, skákací a sportovní aktivity, vše děti bavilo. Obzvlášť krásné bylo divadlo, škoda, že bylo hůře slyšet, ale opravdu stálo za to. Místo pro dětské aktivity bylo výborně zvolené, klidné, blíz-

ko centra – paráda.

Odpoledne jsme stihli vystoupit k andělskému kostelu, dokonce i moje maminka se tam vyšplhala s francouzskými holemi. Rozhled zde byl úžasný a promluva kněze také. Byli jsme všichni velmi nadšeni. Přednášky, které naši poutníci navštívili, se všem velmi líbily, byly zajímavé, obohacující a mám všechny přednášející moc pochválit.

Mši svatou jsme stihli bez problémů, vše vycházelo na čas, což bylo opravdu obdivuhodně dobře naplánováno. Při mši svaté na nás sice hodně pražilo, ale lepší než déšť a bouřka.

Domů do Hradce se vracelo 25 spokojených poutníků těšících se na příští Diecézní pouť.

Děkujeme otcům biskupům za svolání poutě a všem organizátorům za bezvadnou práci.

Z Jindřichova Hradce Eva Hejdrová

MOUNT KAŠPERK 2018 - PROGRAM

• • •

**„Hlásáme Evangelium
skrze známé a méně známé
kapely nejrůznějších žánrů
populární křesťanské hudby“**

14.00 - 15.30 Šest strun

16.00 - 17.30 Křesťanské sbory Vimperk

18.00 - 19.30 Marek Hamberger s doprovodem

20.00 - 21.30 Druhý pokus

Více informací na stránkách farnosti nebo na www.mountkasperk.cz.

ROZPIS POUTNÍCH BOHOSLUŽEB

- Ne 1. 7.** na sv. Petra a Pavla v 9.30 Budětice a v 11.00 Petrovice
- So 7. 7.** česko-německá mše svatá v Dlouhé Vsi v 15 hod.
- So 7. 7.** česko-německá poutní mše svatá na Prášílech ve 14 hod.
- So 14. 7.** kaple Lukoviště od 14 hod.
- Ne 15. 7.** kaple na Roku od 14 hod.
- So 21. 7.** Mount Kašperk od 14.00 do 22.00
- Ne 22. 7.** kaple Dobříšín od 14 hod.
- Pá 27. 7.** kaple sv. Anny v Kašperských Horách od 17.00
- Ne 29. 7.** kaple ve Chmelné od 9 hod. a od 11 hod. Kolinec
- Ne 29. 7.** sklářská kaple v Anníně od 11 hod.
- Pá 3. 8. -
Ne 5. 8.** Kašperskohorská pouť:
Pátek 17.00 mše svatá v kostele sv Markéty; 21.00 adorace v kostele P. M. Sněžné; 22.00 koncert v kostele PMSněžné.
Sobota 17.00 pobožnost v kostele sv Markéty a po ní vychází průvod do kostela P. M. Sněžné, kde v 18.00 bude sloužena poutní Česko německá bohoslužba - P. Pinfír; 19.45 v kostele sv. Markéty poutní varhanní koncert k počtě sv. Markéty.
Neděle 10.00 poutní Česko německá mše svatá v kostele sv. Markéty. V 15.00 slavnostní požehnání v kostele PMSněžné.
- So 11. 8.** Pobožnost u Hauswaldské kaple v 10.00 odtud průvod do kostela se zastávkou u Starého Srní, kde bude požehnan obnovený Kříž a po té bude pokračovat do kostela nejsvětější trojice na Srní, kde bude ve 12.00 sloužena Česko německá mše svatá.
- Ne 12. 8.** poutní bohoslužba na Červené u Kašperských Hor ve 14.00
- Ne 19. 8.** poutní mše Vlčkovice od 14 hod.
- Ne 26. 8.** Poutní mše svatá v Rejštejně od 11.00
- So 15. 9.** připravuje se pouť ve Vatěticích, při které bude požehnaný nový zvon

VÝKLENKOVÁ KAPLE

• • •

Tato kaple je spolu s kostelem sv. Mikuláše hlavní součástí památkově chráněného areálu hřbitova v Kašperských Horách. Nachází se při cestě z Kašperských Hor k údolí Otavy, přibližně 1,5 km severozápadně od města. Kaple je situována přibližně 30 m jihovýchodně od kostela sv. Mikuláše. Jde o obdélnou, částečně podsklepenou, přízemní stavbu, na východě trojboce uzavřenou. Stavba je plochostropá, na západní straně má plochostropou kruchtu. K severozápadnímu

nároží je přisazena půdorysně kruhová věžka se šnekovým schodištěm zpřístupňujícím kruchtu a podkroví. Západní zděné průčelí vrcholí trojúhelným, na okrajích křivkově tvarovaným štítem. Sedlová střecha je v závěru ve tvaru polovičního jehlanu. Na jejím hřebeni spočívá z podkroví vystavěný šestiboký sanktusník s lukernou, zakončený cibulovou střechou se špicí. Střechy jsou pokryty štípaným, dvojité kladeným šindelem. Hlavní vstup je v ose průčelí, vnitřní prostor osvětlují po stranách dvě stlačeným segmentem

zaklenutá obdélná okna, na východní straně je za oltářem příčně oválné okno. Pod protějškovými okny se v osách dole nacházejí segmentově zaklenuté niky sklepních oken. Stav omítek v roce 2002 dovozoval sledovat ve spodních vrstvách zbytky původní výzdoby fasády. Interiér zdobí fresková iluzivní výmalba pražského barokního malíře Josefa Hagera se scénou Uvedení Panny Marie do chrámu. Hlavní oltář zasvěcený sv. Anně vyplňuje v interiéru prostor závěru na celou výšku. Ve vnitřním prostoru oltářní menzy tumbového tvaru byla sochařsky provedená skupina šesti postav představujících očištec (z větší části zcizeno v roce 2002). Nad svatostánkem reliéf se scénou se sedmi horníky a měšťany, přinášejícími sv. Anně zlato. Na soklech po stranách plastiky sv. Jana Nepomuckého a sv. Václava. Jako datum dokončení oltáře je letopočet 1764, vyznačený na dřevěné pokladničce vedle oltáře. Ve skleněné skříňce v horní části oltáře byla milostná socha sv. Anny, patrně středověkého původu, zcizená v roce 1990. Přes absenci písemných pramenů se počátky vzniku této kaple kladou do období kolem roku 1530. Tato kaple byla údajně postavena ve středověku na místě nálezu obrazu (sochy) sv. Anny ve stromu. Obraz (socha) i kaple jsou spojovány se zázraky, z nichž nejvýznamnějším bylo navrácení zraku Janě Terezii Čížkové 5.května 1698. Toto zázračné uzdravení dokumentují také protokoly a výslechy osob, jež byly objekty zázraků či jejich svědky v letech 1698-1701. Kapli vyzdobil a upravil roku 1757 již výše zmíněný arcibiskupský malíř Josef Hager. Roku 1839 byl v kryptě této kaple pohřben významný místní farář Niclas Töpfer. Od roku 2000 se z prostředků Ministerstva kultury a církve provádí generální památková oprava kaple. Tato kaple je rovněž poutní kaplí. U zdi je hrobka rodiny Schmidů.

Václav Pikeš

- so 30/6 (19:00)** **KONCERT DUCH. HUDBY:** Hudba je starší než lidská řeč aneb putování od baroka po 20. stol.
Marie Nocarová (zpěv), Milena Šebková (altová flétna, klarinet), Jaroslav Schaffer (klavír) a hosté
Zazní skl. J. S. Bacha, A. Vivaldiho, W.A. Mozarta, P. I. Čajkovského, B. Martinů, J. Masaryka, W. Hudsona, ...
- ne 1/7 (14:00)** **MOUŘENEC DĚTEM – DĚTI MOUŘENCI** (dětský den pro malé i velké děti, prohlídka pro dospělé)
Hry, soutěže, modlitba, koncert žáků ZŠ a MŠ Dlouhá Ves, prohlídka, malování Mouřence - soutěž, Téma: Popelka!
Připravuje Jiřina Panušková s přáteli, Lenka Němečková a další.
Projížďky na koních.
- čt 5/7 (19:30)** **ADORACE s P. JENDOU KULHÁNKEM.** Příležitost ke ztišení a modlitbě.
pá 6/7 (19:00) **BAROKNÍ MOUŘENEC:** Varhanní koncert
Na varhany hraje Jana Havlíčková z Dvora Králové nad Labem.
- so 7/7 (18:30)** **GOTICKÝ MOUŘENEC:** Svatomouřenecké fresky
O vzácných nástěnných malbách ze 14. století
přednáší prof. Jan Royt.
- so 14/7 (19:00)** **VEČER S EMILEM KINTZLEM:** Povídání o (zmizelé) Šumavě
Beseda s legendárním šumavským pamětníkem,
učitelem a sportovcem.
+ 3. otevření „Galerie zed/Mauer 1887“: vernisáž výstavy
„Mouřenec dětskýma očima“
- st 18/7 (19:00)** **SPIRITUÁL KVINTET**
Koncert. Předprodej od července: www.sirkus.cz, kino Sušice, IC Hartmanice.
- so 21/7 (20:00)** **NOC V MOUŘENECKÉ KOSTNICI**
Přednáší archeolog Zpč. muzea Mgr. Martin Čechura.
Od 22 hodin prohlídka kostnice.
- pá 27/7 (20:00)** **JAKUB SMOLÍK**
Ave Maria, Slzy sedmi bolestí a další písně v podání populárního hudebníka. Vyzvednutí korunovačních klenotů – zahájení 3. sklářské anenské pouti v Anníně. Předprodej: www.sirkus.cz, kino Sušice, IC Hartmanice. Po koncertě světelný průvod do údolí, kde již bude program annínské pouti.
- so 28/7** **DEN OTEVŘENÉHO MOUŘENCE: KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY**
(v rámci annínské pouti)
Mimořádné prohlídky kostela, kostnice a muzea v 9:00, 11:00, 13:00
+ pravidelná prohlídka v 16:00.
- ne 29/7 (18:00)** **TEČKA ZA ANNÍNSKOU POUTÍ: KATARÍNA ŠEVČÍKOVÁ** – harfa, Valentýna Mužíková - soprán
„Pocta annínským sklářům“. Uložení korunovačních klenotů annínské sklářské královny.
- so 4/8 (19:00)** **KAREL KLOSTERMANN** – známý i neznámý
Pořad ke 170. výročí narození spisovatele Šumavy K. Klostermanna.
Přednáší básník Ondřej Fibich.

- so 11/8 (19:00) MUZIKÁLOVÝ MOUŘENEC**
sourozenci Aleš Kohout a Marcela Puldová
Písně z Jesus Christ Superstar a dalších muzikálů
v podání muzikálových herců a zpěváků z DJKT v Plzni.
- ne 12/8 (14:00) KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY**
Markéta Schley Reindlová – varhany a hosté
Hoboj: Monika Fürbach Boušková,
Soprán: Andrea Brožáková Frídová.
- so 25/8 (19:00) ELIAS - spirituály a další písně v podání klatovské skupiny.**
- so 1/9 (14:00) PŘÍBĚH MOUŘENECKÉ ŠKOLY**
Sraz žáků mouřenecké školy. Setkání účastníků pionýrských táborů
na Mouřenci, koncert skup. Druhý pokus. Od 16 hodin přednáška
autora knihy Zaniklé venkovské školy v Plz. kraji
Ing. Arch. Miloslava Michalce.
- so 8/9 (13:00) TOUCH OF GOSPEL - koncert plzeňského gospelového souboru.**
Uslyšíte „Oh Happy Day“ a další skladby.
- so 15/9 (18:00) MUSICA PRO SANCTA CECILIA (Dny evropského dědictví)**
Koncert vokálně-instrument. souboru, kt. se zaměřuje na interpretaci
z obd. gotiky, renesance a baroka.
- so 22/9 (14:00) 25 LET OD ZNOUVYVYSVĚCENÍ MOUŘENCE:
ČESKO-NĚMECKÁ POUŤ KE SV. MOŘICI**
Bohoslužba. Minikonference o česko-německých vztazích.
Koncert Železnorudského smíšeného sboru. Celodenní program.
- ne 23/9 (15:00) PĚVECKÝ SBOR SVATOBOR a hosté**
Slavnostní koncert k 25. výročí záchranu a znovuvysvěcení
Mouřence (26.9.1993).

Lukáš Milota

PODĚKOVÁNÍ ZA DIECÉZNÍ POUŤ

• • •

Milý otče vikáři, Vojto, Šárko,
je trochu klidu říct hluboké a vděčné
díky za spolupráci, kterou jsme mohli při
pořádání letošní společné poutě prožít.

Já jsem tak trochu odpočívala po
loňské pouti tábořské, která byla se su-
šickou nesrovnatelná právě ve vašem
vstřícném přístupu farnosti i motivovaného
města Sušice. V Táboře nebylo možné
požádat o lavičky nebo o prostor, aniž
bychom nemuseli podstoupit vyplňování
a úřední odesílání žádostí, čekání na
schválení, které nebylo jisté apod.

O spolupráci (jako pan Sedlecký) při
pořádání nebylo možné mluvit.

Mohu snad ještě říct pár slov k dět-
skému programu. Místo krásné. To, že jste
nám domluvili skauty byla výhra. Oceňuji

a děkuji za tohle zázemí. Mladá spole-
čenství, aktivní laici a Misijní klubka, která
se mnou vytvářela program, se tak mohla
plně věnovat jen svojí přípravě a realiza-
ci. Společné zakončení dětského progra-
mu divadlem za pojidání sušických koláč-
ků... Blaho se nedá popsat jinak. To, že
jsme mohli zapojeným do přípravy dát na
památku obrázek sv. Františka Xaverského
ze Sušice, považuji za jeho pozdrav, a
díky Šárce!

Do Sušice, kam se určitě rádi mno-
zí diecézané v létě znovu podívají, přeji
krásné léto!

Hana Koukalová
diecézní ředitelka
Papežského misijního díla

Po Velikonocích jsme se sešli v hojně účasti ve Velharticích na faře na prvním večeru semináře. Bylo nás přes 40, což mě překvapilo. Po prvním informačním setkání se seminář alias změna mého života rozjela naplno.

První velkou chvílí byla modlitba za uzdravení. Šlo o večer semináře, kdy jsem mohl poposit Nebeského Otce za uzdravení bolesti, starostí, závislostí a zatížení. S pomocí přímělvců jsem mohl předstoupit před Pána a svěřit mu vše na co nestačím a najít další místa, které potřebuji uzdravit. Od toho dne vnímám přímělvnou modlitbu jako velice silný nástroj. Výsledky se dostavily velmi rychle. A hlavně jsem pochopil, že Pán slyší.

Během dalšího velkého večera – Vylití ducha – jsem začínal chápat onu obnovu semináře – Boží cesty: **Uzdrav se/ obrať se, protože budeš požehnan, abys mohl sloužit a žít povolání, které pro tebe má Bůh připravené.** Ten večer se za nás znovu přimlouvali a my přijímali dary Ducha Svatého. Na konci večera nás byl plný kostel a všichni jsme zpěvem chválili Boha. To byla jedna z nejhezčích chvílí vůbec. A život po? Prvně – mám v sobě

pokoj. Víím na koho se mám obrátit, když je mi těžko. Víím s kým se radovat, když vedle mě „nikdo“ není. Jistota, že jsem milován a že se ke mě Bůh sklání a vše mi odpouští je povznášející. Nebojím se být mezi lidmi sám sebou – to by neznělo tak zvláštně, kdybych to před seminářem uměl. Spontánně mluvím o své mamince s úctou a láskou a nazývám jí „mamin-kou“, což jsem několik dlouhých let nebyl ochotný udělat. Měl jsem příležitost být u přímělvné modlitby z druhé strany – jako přímělvce – mohl jsem vnímat Ducha Svatého, jak promlouvá k jiným bratrům a sestrám. Při modlitbě za mé uzdravení jsem odpustil ve jménu Ježíše Krista asi 17 lidem ze svého života. Svě děti více vnímám jako poklad. Kristus je mojí mapou, ptám se Ho kudy jít a dostávám odpovědi.

Jsem prostě novým člověkem. A přesto, že pořád padám, víím jak vstát. Víím, že mi Ježíš podává svou ruku a podpírá mě tak, abych mohl jít dále.

Díky všem, že jsem mohl být součástí semináře a začít tak novou etapu svého života.

Petr Kononov

VOLEBNÍ KAPITULA SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU

Ve dnech 8. - 10. června 2018 proběhla na poutním místě Velehradě volební kapitula SFRČ České republiky, na které byla zvolena nová Národní rada SFRČ. Volby se konají, stejně tak jako v I. i II. řeholním řádu, každé tři roky.

V České republice je 48 místních bratrských společenství Sekulárního františkánského řádu, která sdružují kolem 500 členů. Každé společenství pak podle počtu členů s trvalou profesí vyšle určitý počet delegátů, kteří se budou účastnit volební kapituly. Od nás ze Sušice jsme jeli 3.

Slavnostní zahájení volební kapituly proběhlo při mši svaté v pátek 8. června,

kteřou celebřoval olomoucký pan arcibiskup Jan Graubner a koncelebřoval s ním kromě jiných kněží i provinciál františkánů br. Jakub Sadílek OFM.

Samotné volby pak probíhaly v sobotu po mši svaté, jejíž hlavním celebrantem byl provinciál kapucínů br. Dismas Tomaštk OFMCap. a prosil mimo jiné o vedení Duchem svatým pro všechny voliče i kandidáty.

Volební národní kapitule předsedal delegát generálního ministra SFRČ bratr Márton Beke OFS z Maďarska a mezinárodní duchovní asistent P. Fr. Amando Trujillo Cano TOR z Itálie.

Po prezentaci delegátů byl určen sekretář kapituly a dva skrutátoři, delegáti byli seznámeni s kandidátkou NR a všichni kandidáti do NR se osobně představili. Byla také přednesena zpráva o činnosti NR za uplynulé funkční období. A pak již probíhala samotná volba členů nové Národní rady – ministra, zástupce ministra, formátora, sekretáře, ekonoma, zástupce pro mezinárodní činnost a dvou členů.

Novým ministrem NR SFŘ byl zvolen bratr František Reichl OFS, který po revoluci působil jako ministr bez portfeje a později jako místopředseda vlády národního porozumění a zároveň je dlouholetým ak-

tivním členem KDU-ČSL.

Nově zvolený ministr a ostatní členové Národní rady SFŘ pak v neděli při mši svaté, kterou celebroval provinciál minoritů br. Stanislav Gryň OFMConv., složili slavnostní slib a dostali také požehnání pro jejich službu.

Celá volební kapitula probíhala v láskyplném a radostném duchu sv. Františka a myslím, že Národní rada, která byla zvolena, je opravdu ta nejlepší volba a tak pro ni vyprošujeme hojnost Božího požehnání.

Anna – Brigita Blažková

DOPIS OD ENOCKA PRAJWALA D'SOUZY Z INDIE

• • •

Můj milý strýčku Vojtěchu Šmídle a mí drazí církevní přátelé,

Váš milující syn Enock Prajwal se s Vámi s radostí setkává skrz tento dopis. Dostal jsem Váš dopis s adventní fotkou. Měl jsem radost, když jsem Vás všechny na fotce viděl. Rád jsem se dozvěděl o tom, jak slavíte Vánoce a advent. Moc Vám děkuji, že jste mi to tak hezky vysvětlili.

V minulém dopise jsem Vám psal, že můj otec je nemocný. Teď už ale není s námi. Jsme z toho velmi smutní. Moc nám chybí. Prosim, modlete se za něj, aby jeho duše spočinula v pokoji.

Chodím do 4. třídy. Studia jdou dobře. Maminka mi pomáhá s učením. Tolik Vám děkuji za to, že mi platíte školní poplatky, učebnice, uniformu a další školní pomůcky.

Ve škole jsme měli sportovní den. Získal jsem třetí cenu v běhu a skákání a první cenu v hodu míčem a ve šťastné hře.

V květnu jsem šel k prvnímu svatému přijímání. Hodně jsem se na něj o prázdninách připravoval. Každý den jsem chodil na hodiny náboženství, které nás učila ře-

holní sestra. Byl jsem moc šťastný, že jsem mohl poprvé přijmout Ježíše do svého srdce.

V létě jsem byl u babičky. Hrál jsem si a strávil jsem tam prázdniny. Ve volném čase jsem chodil ven. Účastnil jsem se tábora, který organizovalo Centrum. Povídali nám tam o hodnotách. Říkali, že musíme cítit své rodiče a starší lidi. To téma se mi moc líbilo.

Můj drahý strýčku a církevní přátelé modlím se k Bohu, aby Vám seslal svou lásku a požehnání. Tímto končím svůj dopis.

*Vaše milující dítě
Enock Prajwal*

V evangeliu podle sv. Marka čteme: „Ježíš řekl svým učedníkům: Vy jste sůl země. Vy jste světlo světa.“ Tato slova stále platí. I my patříme mezi Ježíšovy učedníky. Uvěřili jsme a následujeme našeho Pána. Neseme zodpovědnost za dar víry a nechceme si tento dar nechat jenom pro sebe. Všichni jsme měli možnost přijmout vyzvu při organizaci Diecézní poutě a mohli jsme posloužit poutníkům, kteří přijeli do našeho města z všech končin českobudějovické diecéze.

Přede vším bych chtěl poděkovat za Vaši pomoc a ochotnou službu a za vytrvalou modlitbu. Jsem velmi rád, že tolik farníků a dobrovolníků se tak zodpovědně zapojilo do organizačních skupinek. Děkuji pastoračnímu středisku českobudějovické diecéze a P. Vojtěchovi i P. Tomášovi za koordinaci všech služeb. Obrovský dík patří Městu Sušice za mimořádné zapojení všech služeb a velký podíl na přípravě pouti. Všichni poutníci včetně našich biskupů obdivovali a žasli nad její organizační stránkou.

Už dříve jsem říkal, že každá služba pro Boží království bývá hojně odměněna Božím požehnáním. A hned bych poukázal na několik jejích plodů. Pro nás všechny

to byla příležitost k formaci a vzdělávání ve víře. Mohli jsme si vybrat z několika kvalitních přednášek a děti měly úžasný program na Santosu. Velkým darem bylo křesťanské společenství, možnost setkání s ostatními poutníky, kteří také velmi kladně ocenili všechno to, co jsme pro ně připravili, aby se v naší farnosti cítili dobře. Byl to i čas velkého křesťanského svědectví víry a neváhal bych použít i slova evangelizace. Měli jsme tolik příležitostí od pátku večer na Santosu až po mši svatou na náměstí, abychom i ostatním návštěvníkům města i farnosti ukázali, že víra je stále přítomná v životě tolika lidí. Děti, mládež, rodiny a starší – slovem a příkladem vydávali živé svědectví o Bohu.

To byl krásný a požehnaný čas. Znova jsme pocítili, že tady víra jako sůl, má tu správnou křesťanskou chuť. Nenecháváme si víru jenom sami pro sebe a pro vlastní užitek, ale dokážeme i být světlem pro ostatní. Je to dobře, když můžeme alespoň na chvíli pocítit tak intenzivně, co to znamená být pro svět světlem a solí země. To byla opravdu veliká milost od Boha.

P. Marek Donnerstag

MODLITBA (V OSOBNÍCH POTŘEBÁCH)

• • •

Dobrotivý Bože, Tys vyvolil svého služebníka Josefa Hloucha za českobudějovického biskupa, aby kráčel ve šlépějích Tvého Syna, čímž se stal pro mnohé oporou a svědkem víry v době útlaku církve.

Našel-li jsi zalíbení v jeho životě a obětech, veď nás, prosíme, svým svatým Duchem, abychom se dovedli modlit jako on, abychom dovedli spojovat své bolesti a utrpení s obětí Tvého Syna na kříži a abychom nikdy neztráceli naději a důvěru ve Tvou láskyplnou prozřetelnost. V této naději a důvěře Ti předkládáme záležitost ...

Svěřujeme ji do přímlov biskupa Hloucha s prosbou, abys jejím vyslyšením oslavil tohoto „pastýře lidu svého“, který během života pomáhal a těšil všechny, kdo se k němu obraceli. Odvažujeme se prosit i za věci, které jsou lidským silám nedosažitelné, protože sama církev nás k tomu povzbuzuje, když prohlašuje za blahoslavené a svaté ty, na jejichž přímlovu se udály zázraky.

Prosíme o to ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

- Pá 6.7. (20:00) DUCHOVNÍ KONCERT pro soprán a varhany**
kostel sv. Markéty
solisté Ensemble Inégal
Gabriela Eibenová - soprán, Adam Viktora - varhany
skladby evropských mistrů 17. - 18. století
- Ne 15.7. (20:00) POCTA SV. MARKÉTY
MUSICA LUCIS PRAGA a sólisté**
kostel sv. Markéty
Daniel Klánský - baryton, Markéta Schley-Reindlová - varhany
Albinoni - Vivaldi - Mozart - Dvořák - Pasquini - Buxtehude
- Pá 3.8. (22:00) NOČNÍ KONCERT k poutní slavnosti P. M. Sněžné
INGREDIENTE - Hlas ze Šumavské pouště**
(šumavská premiéra skladby Tomáše Reindla
inspirované Kašperskými Horami a jejich duchovním prostředím)
kostel Panny Marie Sněžné
*soubor Ingrediente - J. Hodina - zpěv, housle,
J. Jirucha - trombon, eufonium, M. Schley-Reindlová - varhany,
T. Reindl - dulcimer, klarinet, tabla, hlas, didžeridu, processing
V programu dále: T. Reindl, Hommage a Machaut, Perinathal,
improvizace na gregoriánský chorál*
- So 4.8. (19:45) COLLEGIUM MARIANUM „Mariánský rytíř“**
slavnostní koncert k poutní slavnosti P. M. Sněžné
kostel sv. Markéty
*S. Míchalová - soprán, V. Semerád - housle, P. Hamouz - violoncello,
L. Verner - kontrabas, M. Čermák - varhany,
J. Semerádová - flétny (umělecká vedoucí)
Tůma - Zelenka - Brentner - Fux - Stoelzel*
- So 11.8. (20:00) Koncert pro varhany, zpěv a hoboje
„Markéta a její hosté“**
mešní kaple P. Marie Pomocné v Červené u K. Hor
*M. Reindlová - varhany, A. Brožáková - zpěv,
M. F. Boušková - hoboje
Teleman - Marcello - Pasquini - Buxtehude - Bixi - Vaňhal*
- So 18.8. (20:00) Varhanní koncert Tomáše Thona:
„Stáří čeští mistři mezi Prahou a Vídní“**
(nové nálezy a objevy z hudebních archivů)
kostel sv. Markéty
Černohorský - Seger - Bixi - Vaňhal - Kuchař - Lipavský a další

**Cyklus koncertů pořádá Šumavský kulturní spolek v
s podporou Města Kašperské Hory a firmy BELIMO.CZ.**

- So 7.7.** **Svatoprokopská pouť v Prášílech;** od 14.00 mše svatá v prostoru odstřeleného kostela, celebruje P. Jan Kulhánek, vzpomínková pobožnost za zeměřelé rodáky v prostoru hřbitova.
- So 21.7.** **Mount Kašperk 2018;** zveme vás na hudební festival křesťanské hudby v Kašperských Horách. Začátek je ve 14.00 v kostele sv. Markěty.
- So 18.8.** V sobotu 18. srpna zveme děti i rodiny na **Prázdninový výlet vlakem do Putimi**, kde se koná setkání přátel časopisu Duha. Z Ražic do Putimi jdeme pěšky, mše svatá za účasti biskupa Radkovského. Na farní zahradě, občerstvení (oběd), hry, tvořivá dílna, program pro děti. **Přihlásit se** můžete u katechetů Šmídlových.
- Út 7.8. -
Ne 12.8.** **FamilyCamp;** Zveme všechny rodiny s dětmi, mládež, manželské páry na letní rodinný camp do Kašperských Hor od úterý 7. do neděle 12. srpna 2018.
Přihlášky posílejte do 1.8.2018 na tomas@vanzavrel.cz.
- So 1.9. -
Po 3.9.** **Pouť na Andělíčku**
hlavní celebrant: **Mons. František Radkovský**,
emeritní biskup plzeňský

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnilist@farnostsusice.cz

Farní list č. 19 / 2018 (163), vyšel dne 1. 7. 2018.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 24. 8. 2018.